

Djúsblaðið

Nr. 4

11. júní 2024

1. árg.

Kennir tú Jesus?

“Men hetta er hitt æviga lívið, at teir kenna teg, hin eina, sanna Guð, og tann, sum tú sendi, Jesus Krist.” (Jóh. 17.3)

Tað er sera rannsakandi at spyrja seg sjálvan spurningin: “Kenni eg Jesus?” Tí at Jesus sigur tað so væl, at tað er har, tað æviga lívið er! Og tí er tað sera rannaskandi at spyrja seg sjálvan tað! Prøva og spyr teg sjálvan tann spurning “kenni eg Jesus?” Tí at tað kann vera, at tú veitst nógv um Jesus, men kennir tú Jesus? Eg kann gott vita nógv um ein persón, sum einaferð livdi fyri nógvum árum síðan, men eg kenni hann ikki sum persón. Men tað er øðrvísi við Jesusi. Jesus kanst tú hava eitt persónligt forhold við gjøgnum bøn og lesnað, og harvið koma at kenna Jesus sum tín persónliga frelsara, og at Hann kennir teg. Fariseararnir vistu nógv um Guð, men kendu hann ikki. Jesus sigur, at teir hava djevulin til faðir (Jóh. 8.44). Jesus er Orðið (Jóh. 1.14), og Hann sigur, at um vit verða verandi í Orðinum, so er vit av sonnum lærusveinar hansara, og vit skulu læra at kenna sannleikan, og sannleikin skal fría okkum (Jóh. 8.31-32). Tað eru nógvir vegir, sum føra til Helviti, men tað er bara ein vegur, sum førir til ævigt lív, og tað er Kristus! Jesus sigur við hann: *“Eg eri vegurin og sannleikin og lívið. Eingin kemur til faðirinn uttan við mær”* (Jóh. 14.6). Tá ið hann møtti okkum, møttu vit sannleikanum, tí eina sannleikanum! Jesus er vegurin til tað æviga lívi!

Kennir tú Jesus? Kennir Jesus teg? Um tú ynskti at sleppa ein túr inn í Hvítu húsini og hitta forsetan, hevði tað so verið nokk, um tú visti okkurt um hann? Nei, tað hevði tað nemliga ikki verið, tí hann kennir ikki teg! Tað er likamikið, hvussu nógv tú hevur lisið um forsetan, tí um hann ikki kennir teg, so sleppur tú ikki inn. Somuleiðis verður tað á dómadegi. Um tú ikki kennir Guð, og Hann ikki kennir teg, so verða

hesi orð at hoyra: *“Og tá skal eg siga teimum beint út: «Á ongum sinni havi eg kent tykkum; farið burtur frá mær, tit, ið havast við órætt.»”* (Matt. 7.23).

Kennir tú Jesus? Hevur Hann reinsað tínar syndir? Ert tú ein seyður í Hansara fylgi og kennir tú reyst Hansara?

“Kanna meg, Guð, og kenn mitt hjarta, rannsaka meg og kenn mína hugsan! Vita, um eg gangi á glatunarvegi og leið meg hin æviga vegin!” (Sl. 139.23-24)

Rani Hansen hevur skrivað.

Guðs orð

“Himmalin og jørðin skulu ganga undir, men orð míni skulu als ikki ganga undir.” (Matt. 24.35)

Orðini, sum Jesus tosar um, er Bíblían. Fyri mongum tykist Bíblían einans sum ein gomul bók. Tað er satt, at Bíblían er gomul, men hon er hágaktuell - eisini í dag!

Tað sum menniskju mangan hava lyndi til at gloyma, tað er at Bíblían veruliga er Guðs orð! Guðs orð er hægsti myndugleikin í lívinum hjá tí kristna. Bíblían er Guðs livandi orð! Í Sálma 138.2b stendur: “tí dýrt hevur tú orð títt gjørt yvir alt títt navn”. Hetta merkir, at Guð hevur lyft sítt orð upp um sítt egna dýrabara navn! So dýrabart er Guðs orð! So stóran myndugleika hevur Guðs orð! Hetta merkir, at vit eiga at hava Bíbliuna sum grundarlag í okkara lívi.

Í Bíbliuni fáa vit vegleiðing í øllum lívsins viðurskiftum. Guðs orð er ein “lykt” fyri fóti okkara (Sl. 119.9). Tá ið vit tørva svar uppá okkara spurningar, so eiga vit fyrst at søkja Harran! At spyrja okkara Faðir í himli, og leita í Bíbliuni, tí at Guð talar til menniskjað gjøgnum Bíbliuna. Bíblían er okkara andaliga kumpas.

Spyr man heimin hvat sannleikin er í dag, so fært tú at vita, at tú sjálvur sleppur at avgera hvør sannleikin er. Men veruleikin er tann, at tað finst bara ein sannleiki, og tað er Jesus Kristus!

Jesus sigur: “*um tit vera verandi í orði mínum, tá eru tit av sonnum lærusveinar mínir, og tit skulu kenna sannleikan, og sannleikin skal fría tykkum.*” (Jóhs. 8.31-32).

Um vit trúgva á Jesus, so frelsir Guð okkum, og vit eiga vit ævigt lív! Men fyri at trúgva á Jesus, so mugu vit eisini trúgva Hansara orði. Man kann ikki trúgva á Jesus, men ikki Hansara orð. Hetta merkir, at vit boyggja okkum fyri orðinum, og vit ynskja at liva eftir tí. Og tá ið vit snáva, so játta vit syndir okkara fyri Jesusi, og biðja hann um fyrigeving. So er hann rættvísur og reinsar okkum frá allari órættvísi (1. Jóhs. 1.9).

Ein dag skal jørðin ganga undir. Tá skal alt tað, sum er mannaskapt, rívast niður, og tey fólkin, ið hava tilbiðið hetta, verða somuleiðis dømd til æviga glatan. Men Guðs orð skal um ævir standa, og tey sum hava verið verandi í orðinum og trúð á Jesus, tey verða frelst um allar ævir! Halleluja!

Magni Skoradal hevur skrivað.

Sæl eru tey hjartareinu

“Sæl eru tey hjartareinu, tí at tey skulu síggja Guð.” (Matt. 5.8)

At vera hjartareinur má ikki merkja tað, at maður er leysur frá synd, ella at hann ongantíð ger nakað skeivt. Var tað so, tá hevði eingin í heiminum verið hjartareinur.

Men hvat merkir tað at verða hjartareinur? Í grundini er tað tann, sum kennir seg særdan og sjúkan av tí, sum er vanheilagt og óreint, og sum ikki fær livað uttan at játta alt fyri Guði, júst sum tað er. Hjartareinur er tann, sum ikki tolir, at hvør einasta synd verður liggjandi á samvitskuni. Heldur vil hann hann verða opin, og leggja alt fram fyri Hann, sum kann lekja hvørt eitt sár.

Tann vegin ganga vit fram fyri Guð sannir av hjarta. Tá eru vit av sannleikanum og mega hoyra frelsunarødd Jesu Krists. Tá verður hin reini reinsaður, og tá síggja vit Guð. Tað er hin hulda syndin, sum ger hjartað óreint og kastar skugga millum okkum og Guð. Og hendan hótt-

anin er í durunum hjá okkum hvønn einasta dag. At liva í sannleikanum og ganga í ljósinum, eins og Guð er í ljósinum, tað er vegurin til Guðs. Hetta er hin smali vegurin, sum Jesus sigur um at fáir finna hann. Hevur tú funnið hann?

“Skapa, Guð, mær hjarta reint, gev mær av nýggjum fastan anda mær í brósti!” (Sl. 51.12)

Ein andakt úr bókini “Eitt orð í dag” eftir L. Hope (1871-1954).

Heimsins hatur

“Um heimurin hatar tykkum, tá vitið, at hann hevur hatað meg undan tykkum. Vóru tit av heiminum, tá hevði heimurin elskað sítt egna. Men av tí at tit ikki eru av heiminum, men eg havi útvalgt tykkum úr heiminum, tess vegna hatar heimurin tykkum.” (Jóh. 15.18-19)

Tað er við einari troyst, at Jesus sigur, at vit skulu verða hatað. Hóast hatur ikki er nakað, vit vanligt gleðast um. Men hesin hatur er ein avleiðing av at fylgja Jesusi eftir. Tí vit skulu vita, at heimurin hatar okkum, tí hann hataði Jesus frammanundan. Vit eru hatað av hesum heimi, tí vit ikki eru av hesum heimi. Høvdu vit verið av hesum heimi, tá hevði heimurin elskað okkum. Hesin hatur er ein forfylging, sum vit skulu uppliva. Men Jesus sigur okkum hesi boð, fyri at vit ikki skulu fáa meinboga og ikki missa mótið.

Lat okkum tí standa saman og ganga í orðinum, so at Guð við síni kraft kann varðveita okkum í trúnni, eisini í allari mótgongd og forfylging. So tá tann dagur kemur, tá vit skulu her frá, at vit kunnu fáa lut í tí stóru náði, og koma heim til hann í himmalin.

Guð vælsigni tykkum allar.

Tórleivur Atlason Rasmussen hevur skrivað.